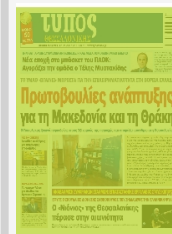

Ο «Νιόνιος» της Θεσσαλονίκης πέρασε στην αιωνιότητα

Media: ΤΥΠΟΣ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ **Page:** 1,6-7 **Published at:** 23-10-2025

Author: **Surface:** 1934.49 cm² **Circulation:** 0

Subjects:

ΕΦΥΓΕ Ο ΣΠΟΥΔΑΙΟΣ ΔΙΟΝΥΣΗΣ ΣΑΒΒΟΠΟΥΛΟΣ ΠΟΥ ΣΗΜΑΔΕΨΕ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΨΥΧΗ

Ο «Νιόνιος» της Θεσσαλονίκης πέρασε στην αιωνιότητα

Θρηγεί η Ελλάδα για τον Διονύση Σαββόπουλο, τον σπουδαίο Θεσσαλονικιό, τον τεράστιο ογκόλιθο του ελληνικού τραγουδιού που σημάδεψε όσοι λίγοι την ελληνική ψυχή. ΣΕΛ 6-7

6 ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ

ΤΥΠΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ 23 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2025

Θλίψη για τον θάνατο του εμβληματικού

Το Σάββατο δημοσία δαπάνη η κηδεία του – Το αντίο των ανθρώπων της Θεσσαλονίκης, όπου γεννήθηκε, αλλά

Δημοσία δαπάνη θα τελεστεί, το Σάββατο, από το Α' Νεκροταφείο Αθηνών η κηδεία του τραγουδοποιού Διονύση Σαββόπουλου πέθανε την Τρίτη, σε ηλικία 81 ετών σκορπώντας θλίψη στον καλλιτεχνικό κόσμο και σε όλη τη χώρα. Ο εμβληματικός καλλιτέχνης νοσηλεύεται στο Νοσοκομείο Υγεία από το απόγευμα της περασμένης Παρασκευής. Είχε μάλιστα για την μεγάλη του μάχη με τον καρκίνο στην αυτοβιογραφία του.

δημοφύλης στην Ελλάδα, αλλά και στο εξωτερικό.

Το 1963 πρωτοπαρουσιάσε τραγούδια που ερμήνευε ο ίδιος σε στίχους και μουσική δική του. Τα τραγούδια του συνιστούν τομή για την ελληνική μουσική γιατί καθιέρωσαν στα νεότερα χρόνια ένα παμπάλαιο είδος που πριν από τον Σαββόπουλο ήταν ακατάτακτο και αταξινόμητο, συγχρονίζοντας έτσι το αίσθημα της ελληνικής παραδοσιακής τραγουδοποιίας με τα σύγχρονα παγκόσμια μουσικά ρεύματα. Οι ερμηνείες και οι ενορχηστρώσεις του θεωρούνται μοναδικές και αξεπέραστες, ενώ τραγούδια του όπως τα «Φορτηγό», «Περιβόλι του τρελλού», «Μπάλλος», «Βράβιοκο ψωμί», «Ρεζέρβου» και «Τραπεζάκια έξω» στα χρόνια κι αν περάσουν, παραμένουν άφθαρτα και πάντοτε επίκαιρα. Επίσης, επέλεξε από την αρχή την καριέρα του να σκηνοθετεί ο ίδιος τις παραστάσεις του που έγιναν σημεία αναφοράς τόσο για τη θεατρική τμήτα τους όσο και για τους χώρους όπου παρουσιάστηκαν. Ο Σαββόπουλος ανακάλυψε χώρους που είχαν άλλη χρήση, δημιουργήσε μουσικές σκηνές και τις διαμόρφωσε όπως εκείνος οραματιζόταν.

«Καληνύχτα Διονύση». «Αντίο Νιόνιο». «Ωρα καλή αγαπημένη ποιητή», είναι μερικές από τις μικρές φράσεις που πλημμύρισαν τα κοινωνικά δίκτυα μόλις έγινε γνωστή η είδηση του θανάτου του. Επώνυμοι και ανώνυμοι, συνεργάτες ή απλοί φίλοι, αποχαιρέτησαν τον ανεπανάληπτο καλλιτέχνη, τον αγαπημένο Νιόνιο, μέσα από φωτογραφίες, μουσικές, στίχους, λόγια αγάπης και συγκίνησης που ανάρτησαν. Το δικό τους αντίο είχαν και εκπρόσωποι του πολιτικού κόσμου, ο πρόεδρος της Δημοκρατίας, ο πρωθυπουργός, αρχηγοί κομμάτων, υπουργοί κ.ά.

Για «έναν σπουδαίο καλλιτέχνη, έναν άνθρωπο ξεχωριστό, που αγαπήθηκε από τον ελληνικό λαό για την προσοπικότητα και την προσφορά του στην τέχνη» έκανε λόγο ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας Κωνσταντίνος Τασούλας και τόνισε ότι «τα έργα του σφράγισαν την ιστορία του ελληνικού τραγουδιού και αποτέλεσαν ορόσημα στον νεότερο πολιτισμό της χώρας μας».

Για έναν υπέροχο τραγουδοποιό, έναν ευαίσθητο Έλληνα και έναν υπεύθυνο πολίτη έκανε λόγο σε δήλωσή του ο πρωθυπουργός, Κυριάκος Μητσοτάκης. «Μέσα από τα τραγούδια του σκιαγραρούσε το βίωμα, τις ελπίδες, τις υπερβάσεις και τις αγωνίες του λαού μας στο πέρασμα των δεκαετιών», δήλωσε ο Νίκος Ανδρουλάκης, μεταξύ άλλων. «Αντιμάδατε το ελληνικό τραγούδι των νεότερων χρόνων, βάζοντας στο στόμα γενιών και γενιών τις μελωδίες και τους στίχους τους», έγραψε μεταξύ άλλων ο ΣΥΡΙΖΑ. «Αποχαιρέτομε τον Διονύση Σαββόπουλο του οποίου οι μελωδίες και οι στίχοι άφησαν διακριτό χνάρι στην ελληνική μουσική», αναφέρει μεταξύ άλλων το ΚΚΕ.

«Οι Έλληνες θρηνούν την απώλεια του Διονύση Σαββόπουλου, του μέγιστου τραγουδοποιού μας, ενός από τους πιο επδραστικούς δημιουργούς της σύγχρονης Ελλάδας, ενός ελεύθερου, αληθινού δημοκρατικού πνεύματος. Για τον Διονύση Σαββόπουλο, η απολύτως τετριμμένη φράση «περί μεγάλης απώλειας», ισχύει στο ακέραιο. Και τα λόγια μας μπροστά στο συμβόλιό του όχι μόνο στον πολιτισμό μας, αλλά στην ίδια την αυτοεικόνα μας, είναι απελπιστικά φτωχά», ανέφερε μεταξύ άλλων σε δήλωσή της η υπουργός Πολιτισμού Λίνα Μενδοντή.

Ο Διονύσης Σαββόπουλος, ο αγαπητός Νιόνιος, ήταν ένας από τους βασικούς διαμορφωτές της σύγχρονης ελληνικής τέχνης. Συνθέτης, στιχουργός και πρωτεργάτης της σχολής των Ελλήνων τραγουδοποιών που χαρακτήρισε τη γενιά του και δημιούργησε «σχολή» στο τραγούδι με τον ευρηματικό και ανατρεπτικό στο στήχο καθώς και με τους μουσικούς

συγκερασμούς του και τις εμπνευσμένες παραγωγές του, ο Δ. Σαββόπουλος με την δημιουργική του παρουσία εμπέρασε καταλυτικά όλα τα ρεύματα και τις μουσικές τάσεις.

Ο καλλιτεχνικός κόσμος

Αντίο ήρωά μου, αντίο μάχε της σκηνής, αντίο σπουδαίε δημιουργέ. Το έργο σου στα τιμαλφή του πολιτισμού μας και σίγουρα στα δικά μου τιμαλφή, έγραψε μεταξύ άλλων η Ελευθερία Αρβανιτάκη. «Θα ξαναβρεθούμε σε άλλες συγκινήσεις Διονύση μας αγαπημένε φίλε. Όχι κλάυες για τον μέγιστο», σημείωσε ο στιχουργός Άρης Λαβράκης. «Τον δικό τους αποχαιρετισμό αποτύπωσαν με ανάρτησεις τους ο Φοίβος Δεληβοριάς, η Άλκηστις Πρωτοψάλτη αλλά και πολιτιστικοί οργανισμοί.

«Γεια σου, ακριβέ κι αγαπημένε μου. Θα σου χροστώ για πάντα όλο τον εαυτό μου -κι αυτόν που λέω πως έχω κι εκείνον που δεν ξέρω ακόμα», καταλήγει η μακροσκελής ανάρτηση του Φοίβου Δεληβοριά. «Σε Ευχαριστώ για ό,τι έζησα μαζί σου, κόσμημα στην ψυχή μου», έγραψε μεταξύ άλλων η Πρωτονοάλη.

Το αντίο της Θεσσαλονίκης

Υπό τους ήχους των αγαπημένων τραγουδιών του Διονύση Σαββόπουλου ξεκίνησε χθες η έκτακτη ειδική συνεδρίαση του δημοτικού συμβουλίου Θεσσαλονίκης, ενώ στη μνήμη του μεγάλου τραγουδοποιού και συνθέτη κρατήθηκε ενός λεπτού σιγή.

Ο δήμος Θεσσαλονίκης πέρα τον Σεπτέμβριο τίμησε τον Διονύση Σαββόπουλο σε ειδική εκδήλωση που πραγματοποιήθηκε στο δημαρχιακό μέγαρο απονέμοντας του το Αργυρό Μετάλλιο της πόλης, μετά από ομόθυμη απόφαση του δημοτικού συμβουλίου.

«Είναι νοιάδι ακόμη το πένθος από το χαμό του μεγάλου τραγουδοποιού Διονύση Σαββόπουλου», είπε αρχικά ο πρόεδρος του δημοτικού συμβουλίου, Σπύρος Βούγιτσας, συμπληρώνοντας πως «έδωσε σχήμα στην καθημερινότητα μας και έκανε τη ζωή μας πιο όμορφη». Τον Διονύση Σαββόπουλο αποχαιρέτησε την Τρίτη με ανάρτηση στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης ο δήμαρχος Θεσσαλονίκης, Στέλιος Αγγελούδης, εκφράζοντας την ευγνωμοσύνη του για την προσφορά του εκκλιπόντος στο τραγούδι. Τη βαθιά θλίψη και συγκίνηση της για την απώλεια του σπουδαίου καλλιτέχνη Διονύση Σαββόπουλου, εκφράζει η Περιφερειακή Ένωση των Δήμων Κεντρικής Μακεδονίας (ΠΕΔΚΜ), τονίζοντας ότι έφργε ένας χαρακτηριστικός τραγουδοποιός, ποιητής, «μοναδικός ραψωδός» που άφησε βαθύ αποτύπωμα, ανεξίτηλο, στο ελληνικό τραγούδι και στην πολιτιστική ζωή της χώρας.

Η απόλυτα του Διονύση Σαββόπουλου, καλλιτέχνη σημαντικής εμβέλειας, αφήνει ένα μεγάλο κενό στον πολιτισμό μας, όμως η σημαντική συμβολή του στη μουσική σκηνή, θα παραμείνει για πάντα ένας φάρος για τη μουσική και την τέχνη, ανέφερε, μεταξύ άλλων ο πρόεδρος της ΠΕΔΚΜ κ. Γεώργιος Καϊτεζίδης. «Η είδηση της απώλειας του Διονύση Σαββόπουλου γεμίζει με θλίψη όλη την Ελλάδα και ιδιαίτερα τη γενεαίρά του, τη Θεσσαλονίκη, τόνισε ο υφυπουργός Εσωτερικών (Μακεδονίας - Θράκης) Κωνσταντίνος Γκιουλέκας. «Ενας ξεχωριστός τραγουδοποιός, ένας άνθρωπος ευαίσθητος και ευαίσθητοποιημένος κοινωνικά και πολιτικά, ένας άνθρωπος κεντρικής και συνάμα βαθύτατα ευγενής, δυστυχώς δεν είναι πιο μαζί μας. Το έργο του, όμως, θα συνεχίσει να συντροφεύει τις χαρές και τις λύπες μας και κάθε σημαντική στιγμή της ζωής μας. Καλό του ταξίδι...», καταλήγει η δήλωση του κ. Γκιουλέκα.

«Υπήρξε αφηγητής εποχών, κοινωνικών ιδεών και συναισθημάτων, συνομιλητής με την Ιστορία, την Ποίηση και

τον Άνθρωπο. Μέσα από τη μουσική, τους στίχους, την πολιτισμική του παρουσία και τη βαθιά του καλλιτεχνική παιδεία, διαμόρφωσε ένα ιδιαίτερο ιδίωμα, που γεφύρωσε το παρελθόν με το παρόν, την τέχνη με την κοινωνία, το λαϊκό με το λόγιο», αναφέρεται, στην αποχαιρετιστήρια ανακοίνωση του ΚΘΒΕ.

Ο αξεπέρατος τραγουδοποιός έζησε τα νεανικά του χρόνια στην οδό Ζάννα στην περιοχή της Ανάληψης στη Θεσσαλονίκη. Στη γειτονιά αυτή μεγάλωσε, πήγε σχολείο, έγραψε τα πρώτα του τραγούδια και όπως λένε κάτοικοι της περιοχής, επέστρεψε συχνά στη γειτονιά του, η οποία αρκετές φορές είχε συμπεριληφθεί σε αεροεπιθέσεις για τη ζωή του. Τα επόμενα χρόνια, ο Διονύσης Σαββόπουλος έκανε άλλο ένα πείρα στο κέντρο της Θεσσαλονίκης και πολύ συχνά απολάμβανε τη βόλτα του στην παραλία και τον Λευκό Πόργο, πάντα ευδιάθετος όταν γυρνούσε στη πόλη του. Όσο έμεινε στην περιοχή, ο Διονύσης Σαββόπουλος έκανε πολλή παρέα με τον Νίκο Παπαζόγλου και μάλιστα σε έναν τοίχο είχαν γράψει «ΕΟΖ» (Επαναστάτες Οδοί Ζάννα), το οποίο σβήστηκε το 1995.

Ποιος ήταν ο «Νιόνιος» του ελληνικού τραγουδιού

Γεννήθηκε στη Θεσσαλονίκη, στις 2 Δεκεμβρίου 1944. Έχοντας ρίζες από την Κωνσταντινούπολη και την Φιλιππούπολη, δέχτηκε σε νεαρή ηλικία επιρροές από μια πιο ανατολίτικη κουλτούρα. Μεγαλώνοντας, αποφάσισε να φοιτήσει στο Πανεπιστήμιο της Θεσσαλονίκης, στο τμήμα της Νομικής. Πολύ γρήγορα όμως, συνειδητοποίησε πως κάτι τέτοιο ούτε τον εζέφωζε ούτε τον γέμιζε. Έτσι, το 1963 ανακίνησε στους γονείς του πως θα εγκαταλείψει τις σπουδές του και θα ασχοληθεί πιο σοβαρά με τη μουσική και μετακόμισε στην Αθήνα. Γνώρισε μεγάλη επιτυχία από τις πρώτες ημέρες του ως μουσικός και σύντομα έγινε πολύ

Ιστορικές συναυλίες

Ιστορικές είναι για την Ελλάδα η συναυλία του στο Ολυμπιακό Στάδιο της Αθήνας το 1983 (το στάδιο όπου μετέπειτα έγιναν οι τελετές των Ολυμπιακών αγώνων του 2004 στις οποίες πρωτοστάτησε) και το καλοκαίρι του 2017 στο Καλλιμάρμαρο Παναθηναϊκό Στάδιο με την συμμετοχή εξήντα χιλιάδων θεατών. Τα τραγούδια του ερμηνεύονται στις συναυλίες πολλών μοτέζχρονου του, διδάσκονται στα ελληνικά σχολεία, κυκλοφορούν μελέτες για το έργο του και στίχοι του διδάσκονται μεταφρασμένοι στα ιταλικά από την έδρα Ελληνικής Φιλολογίας του Πανεπιστημίου Sapienza της Ρώμης.

Αυτοδίδακτος και προικισμένος δημιουργός, εκπληκτικός περιφόρμης και αφηγητής, ο Σαββόπουλος εξέδωσε 14 κύκλους τραγουδιών σε δίσκους βινυλίου και ακτίνας, καθώς και ζωντανές ηχογραφήσεις εμφανίσεών του. Όλοι οι δίσκοι του κυκλοφόρησαν και στο εξωτερικό, παντού όπου υπάρχει ελληνισμός. Ταξίδεψε πολύ και έγραψε μουσική για τα θέατρα της Αθήνας, για την Επίδαυρο αλλά και για τον κινηματογράφο όπου κέρδισε βραβείο μουσικής για το Harry Day το 1976 αλλά αρνήθηκε να το παραλάβει. Παρουσίασε στη δισκογραφία, ως μουσικός παραγωγός, νεότερους και προσηγορευμένους συναδέλφους του. Εξέδωσε 5 βιβλία με στίχους, παρτιτούρες και κείμενά του. Τον Δεκέμβριο του 2003 κυκλοφόρησε την εμπομή του συνόλου των στίχων του, καθώς και δύο βιβλία αφιερωμένα στη ζωή και στο έργο του από τον Κώστα Μπλάτκα και τον Δημήτρη Καραμέλα. Είχε κατά καιρούς δικές του σεμρές εκπομπές, τόσο στην τηλεόραση όσο και στο ραδιόφωνο. Μία από αυτές ήταν και το «Ζήτω το ελληνικό τραγούδι».

Η αναγόρευσή του σε επίτιμο διδάκτορα του ΑΠΘ

Ο Διονύσης Σαββόπουλος στην ομιλία του κατά την τελετή αναγόρευσης του σε

τραγουδοποιού Διονύση Σαββόπουλου

και του πολιτικού και καλλιτεχνικού κόσμου της χώρας

επίτιμο διδάκτορα του Τμήματος Φιλολογίας της Φιλοσοφικής Σχολής του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, στην αίθουσα Τελετών του ΑΠΘ, τον Νοέμβριο του 2017, αναφέρθηκε στη γέννηση του, μέσα στα «Δεκεμβριανά του 1944», όπου ένας ΕΛΑΣίτης με μια μοτοσικλέτα με καλάθι μετέφερε στο μαευτήριο την ετοιμόγεννη, κυφορούσα αυτόν, μητέρα του και στο πώς, ως νήπιο, πριν ακόμη αντίληφθεί το νόημα των λέξεων που άκουγε στο ραδιόφωνο, ένοιωσε τη μουσικότητά τους.

«Η μουσική των λέξεων με επισκέφθηκε πριν από τις λέξεις, τότε δεν άκουγα παρά φωνήματα, τη σημασία των οποίων κατάλαβα σιγά - σιγά αργότερα... ποτέ μου δεν έγραψα στίχους χωρίς μουσική, ούτε ξέρω πώς να το κάνω αυτό... γράφω μουσική και στίχο σχεδόν ταυτόχρονα και μέσα μου προπορεύεται λιγάκι η μουσική και ο ρυθμός... Στη δουλειά μου, οι στίχοι και η μουσική είναι ένα. Και εάν υπάρχει ποίηση σε αυτά που κάνω, αυτά δεν βρίσκονται μόνο στα λόγια, αλλά στο τραγούδι, εν τω συνόλω... Άκουγα εντελώς διαφορετικά είδη μουσικής, μόνο που με τα χρόνια, ένας

εσωτερικός θα έλεγα κρυφός, τεχνίτης τα σμίλευε, ένωσε τα διάφορα είδη δημιουργώντας ένα αμάγαμα, μια καινούργια μορφή. Ούτε εγώ ο ίδιος πια δεν ξέρω να ξεχωρίσω στα τραγούδια μου, ποιο είναι το λαϊκό στοιχείο, ποιο το ελαφρύ, ποιο το έντεχνο, ποιο το παλιό και ποιο το νέο» είχε αναφέρει ο γνωστός τραγουδοποιός.

Δίσκοι και τραγούδια

Από τις πρώτες του δουλειές «Φορτηγό» και «Περιβόλι του τρελλού» ο Σαββόπουλος ξεχωρίζει για το καθαρά προσωπικό και πρωτότυπο ύφος με το οποίο επιχειρεί να ανανεώσει, νοηματικά και μουσικά το ελληνικό τραγούδι. Το 1971 κυκλοφορεί το LP «Ο Μπάλλος» - όπου το ομώνυμο κομμάτι διάρκειας 18 λεπτών καλύπτει όλη την πρώτη πλευρά του δίσκου 33 στροφών. Το 1972 κυκλοφορεί ο δίσκος «Το Βρώμικο Ψωμί», από το οποίο ξεχωρίζουν η δωδεκάλεπτη «Μαύρη Θάλασσα», το «Ζεϊμπέκικο», «Η Δημοσθένης λέξεις», το «Έλσα σε φοβάμαι» και ο «Άγγελος εξαγγελος», δηλαδή το τραγούδι του Μπουτ Ντίλαν,

«The wicked messenger» σε μετάφραση και διευρυμένη διασκευή του Σαββόπουλου.

Τον Σεπτέμβριο του 1983, ο Διονύσης Σαββόπουλος γιορτάζοντας τα 20 του χρόνια στο ελληνικό τραγούδι μετέτρεψε το Ολυμπιακό Στάδιο σε συναυλιακό χώρο. Η συναυλία που συγκέντρωσε πάνω από εκατόν πενήντα χιλιάδες άτομα αποτελούσε την κορύφωση της περιόδου «20 χρόνια δρόμος» που ξεκίνησε τον Ιούνιο της ίδιας χρονιάς και αποτυπώθηκε λίγο αργότερα και δισκογραφικά. Την ίδια χρονιά κυκλοφόρησαν τα «Τραπεζάκια έξω», με τραγούδια που έμειναν διαχρονικά και προμετωπίδα τους το περίφημο «Ας κρατήσουν οι χοροί».

Το 1997 ο Διονύσης Σαββόπουλος βρήκε πάλι τον τρόπο να ταρακουνήσει τα νερά της ελληνικής μουσικής σκηνής, παρουσιάζοντας ένα άλμπουμ αφιέρωμα στους μεγάλους εκείνους καλλιτέχνες που θαύμαζε και τον ενέπνευσαν στην (μέχρι τότε) τριαντάχρονη πορεία του: Πρώτα απ' όλα, στον Bob Dylan και στο Lucio Dalla, αλλά και στον Nick Cave, τον Lou Reed, τον Van Morrison, τους Cream, τους Jethro Tull, τους Spencer

Davis Group, τους Talking Heads και τους Quicksilver Messenger Service. Συνολικά δώδεκα τραγούδια φιλοξένησε στο «Ξενοδοχείο» του ο Σαββόπουλος, έχοντας δίπλα του μια All Star μπάντα, απαρτιζόμενη από Γιάννη Σπάθα (κιθάρες και μαντολίνο), τον Σταύρο Λάντσια (πλήκτρα και κρουστά), τη «Γιώτη Κιουρτσόγλου (μπάσο), όπως και μια παρέα εκλεκτών τραγουδιστών για τα φωνητικά (Βασίλης Παπακωνσταντίνου, Ορφέας Περίδης, Αλκίνοος Ιωαννίδης, Νίκος Πορτοκάλογλου, Αργύρης Μπακιρτζής, Νίκος Ζιώγας, Ελένη Τσαλιγοπούλου, Λαυρέντης Μαχαιρίτσας, Διονύσης Τσακνής, κ.ά.) και από κοντά τους πιο εκλεκτούς session μουσικούς των ελληνικών στούντιο. Ο Διονύσης Σαββόπουλος καταπίστηκε με τον «Πλούτο» του Αριστοφάνη, ως μουσικοσυνθέτης, το καλοκαίρι του 1985 στην παράσταση του Εθνικού Θεάτρου, σε σκηνοθεσία Λούκα Ρονκόνι, στην Επίδαυρο. Το Ιούλιο του 2013 επανέρχεται με το ίδιο έργο στο αργολικό θέατρο αναλαμβάνοντας τη σκηνοθεσία, αλλά και τον πρωταγωνιστικό ρόλο πάνω σε δική του, νέα μετάφραση.

Ήταν πολιτικά ενεργός σε όλη τη σταδιοδρομία του

Ήταν πολιτικά ενεργός σε όλη τη σταδιοδρομία του στη μουσική. Κατά τη διάρκεια της Χούντας φυλακίστηκε δύο φορές για τις πολιτικές του πεποιθήσεις, τον Αύγουστο και τον Σεπτέμβριο του 1967. Για την περίοδο που βρισκόταν στη φυλακή είχε δηλώσει: «Έχω μείνει σε ένα κελί για πάρα πολύ καιρό. Μπορεί βέβαια να ήμουν στενεμένος, αλλά ένα φως μέσα μου έγραφε τραγούδια. Το τραγούδι "Δημοσθένης λέξεις" γράφτηκε εκεί. Μάλιστα ο πρώτος τίτλος του τραγουδιού ήταν "Εμβατήριο για μετέωρο φυλακισμένο". Ανακάτεψα εκ των υστέρων τον Δημοσθένη για να ξεγελάσω τον πηλογοκρισία. Τους δούλεψα κανονικά! Δεν με εμπόρεσε η στενότης ή ο περιορισμός, πετούσα μέσα μου. Πάντα έφερνα εκείνο που συνέβη τότε και το ζούσα στο τώρα. Δεν πήγαινα στο παρελθόν. Έφερνα το παρελθόν στον παρόντα χρόνο». Με το βιβλίο του «Γιατί τα χρόνια τρέχουν», εκδόσεις Πατάκη, 2024, ο Σαββόπουλος θα τιμήσει τα ογδόντα του χρόνια αφηγηόμενος το πώς από τροβαδόρος για «τα παιδιά με τα μαλλιά και με τα μαύρα ρούχα» μετατράπηκε σε

εθνικό βάρδο.

Η αυτοβιογραφία του

Με την αυτοβιογραφία του απευθύνεται, μεταξύ άλλων, και σε εκείνους τους οποίους δυσανέστησε κατά καιρούς ή και σε όσους τον πίκραναν για να πει σε όλους «νερό κι αλάτι». Έχοντας πια περάσει στην αιωνιότητα, ο Διονύσης Σαββόπουλος ανακαλεί τη δεκαετία του 1960 και τη Μεταπολίτευση για να φτάσει μέχρι την ωριμότητά του. Όπως γράφει, «αυτό που λέμε Σαββόπουλος δεν υπάρχει. Ο Σαββόπουλος είναι ένας ρόλος που τον έπλασα σιγά σιγά με τα χρόνια: Ο τύπος με τα στρόγγυλα γυαλιά, τις τράντες, αργότερα το γενάκι, που βγαίνει στη σκηνή, φτιάχνει αυτά τα τραγούδια, κάνει σχόλια και λέει ιστορίες. Είναι ο «Σάββος», όπως τον έλεγε ο συγχωρεμένος ο Τάσος Φαλιρέας. Είναι ένας άλλος. Εγώ είμαι εγώ. Χάνομαι πολλές φορές μέσα σ' εκείνον τον άλλο. Λίκος μου είναι. Χωρίς εμένα θα ήταν αέρας κοπανιστός.

Τώρα όμως τον χρειάζομαι, γιατί με γλώσσα και θα 'θελα να δω πώς ήμουν πιτσιρικός, πώς φέρθκα στον επαγγελματικό μου βίο, πώς ήμουν σαν σύζυγος, πατέρα και παιπούλις, κι ακόμα πώς ήμουν σαν πολίτης, σαν φίλος και σαν γιος. Σ' αυτά είναι καλός ο Σάββος».

Ας μην ξεχνάμε πως το 2025 συμπληρώθηκαν 50 χρόνια από την τηλεοπτική προβολή του ντοκιμαντέρ «Χαίρο πολύ Σαββόπουλος», από την ΕΙΡΤ σε παραγωγή Cinetic (Παπαστάθης-Χατζόπουλος) και σε σκηνοθεσία Λάκη Παπαστάθης. Ήταν μια προσπάθεια να συστηθεί στο τηλεοπτικό κοινό της χώρας ο Σαββόπουλος, Ο Λάκης Παπαστάθης, με την υποστήριξη της ομάδας Cinetic στην παραγωγή, σκηνοθέτησε ένα ντοκιμαντέρ στο οποίο καταγράφονται σημαντικές ερμηνείες, αλλά και ιδιαίτερα κινηματογραφικά στοιχεία ενδεικτικά της μουσικής και αισθητικής τόσο του Σαββόπουλου όσο και του Παπαστάθης. Το ανακάλυψαν τους τελευταίους μήνες του 2024 και τις αρχές του 2025, ο σκηνοθέτης Ηλίας Γιαννακάκης και οι άνθρωποι του Αρχείου της ΕΡΤ και προβλήθηκε στις 14 Μαΐου 2025, στο αίθριο του Μουσείου Μπενάκη / Πειραιώς 138, παρουσία του Δ. Σαββόπουλου.

Ήταν παντρεμένος με την Άσπα Αραπίδου με την οποία απέκτησαν δύο γιους, τον Κορνήλιο και τον Ρομανό.